

INFORMAR

Per concisió, en llenguatge jurídic i administratiu s'usa el verb *informar* quan es vol significar 'emetre un informe'. No és recomanable la perífrasi *posar en coneixement* (d'algú).

En tot cas, cal evitar confusions amb els règims d'aquest verb, el qual és definit pel *Diccionari de la llengua catalana* de l'Institut d'Estudis Catalans (DIEC2) de la manera següent:

informar

1 1 v. tr. [LC] [AD] Posar (algú) al corrent d'alguna cosa, donar-ne notícia (a algú). (...)

1 2 intr. pron. [LC] Procurar-se notícies entorn d'algú o d'alguna cosa. (...)

1 3 intr. [DR] [AD] Els fiscals i els advocats, parlar en compliment de llur càrrec.

2 tr. [LC] Dotar de forma (alguna cosa), ésser-ne el principi formatiu.

En la primera accepció, amb el significat 'posar algú al corrent d'alguna cosa', és un verb transitiu que té com a complement directe la persona o òrgan que rep la informació. Cal tenir en compte que en català el complement directe no porta preposició; per tant, no és correcta l'expressió *informar a*.

✘ El jutge informa a la part actora de la situació del procés.

✓ El jutge informa la part actora de la situació del procés.

✘ En cas d'incoació d'expedient sancionador, se n'ha d'informar expressament als afectats.

✔ En cas d'incoació d'expedient sancionador, se n'ha d'informar expressament els afectats.

També en la primera accepció però usat com a verb intransitiu, el complement que designa l'objecte de l'informe ha d'anar precedit de les preposicions *de* o *sobre*, atès que no es tracta d'un complement directe. No és correcte ometre la preposició.

✘ La comissió jurídica ha informat favorablement el projecte del pla sectorial.

✔ La comissió jurídica ha informat favorablement sobre el projecte del pla sectorial.